

POVESTEA BABELOR ȘI A BABEI DOCHIA

PROF. TRANDAFIR AURA DOINA
GPP „ELENA DOAMNA”, Galați

Se spune că Baba Dochia sau Baba Marta a trăit demult, demult pe aceste meleaguri în România de astăzi.

Unii spun că a trăit în munții Bucegi, alții în munții Vrancei sau în munții Ceahlău.

Era o femeie rea la suflet, se purta foarte urât cu nora sa, care era o fată foarte frumoasă, harnică și supusă.

Se spune că această babă ursuză și morocănoasă, o pune pe biata fată la fel de fel de treburi, îi cerea și lucruri imposibile.

Fata plângea și se ruga la Dumnezeu s-o ajute să reziste până se întoarce bărbatul său, care era cioban și adesea pleca cu treburi.

Într-o zi, pe când mai era încă frig și zăpadă afară, babei i se năzări că vrea să mănânce fragi. Îi porunci noiei sale să-i aducă fragi proaspeți, de nu... să-și ia tălpășița de la casa ei.

Biata fată, ce să facă? A plecat la drum. Mergea și plângea și se ruga la Dumnezeu s-o ajute. Dumnezeu s-a îndurat, i-a scos în cale un petec de pământ curățat de zăpadă și plin de tufe de fagi copti.

de fagi copti.

Fata a căzut în genunchi, i-a mulțumit Bunului Dumnezeu pentru ajutor, a cules în grabă fragii și s-a întors acasă. Soacra, Baba Dochia, și-a dat seama că nu are ce-i face. Furioasă cum era, a început să-și pună pe ea cât mai multe haine, cojoace, a luat turma de oi cu miei cu tot și a început să urce pe munte. Baba, când a văzut fragii, a crezut că venise primăvara.

Pe drum a prins-o zăpada și ploaia, dar nu se oprea și nici din drum nu se întorcea. Hainele i se umpleau de apă și de zăpadă, deveneau tot mai grele. Baba începu să-și arunce cojoacele unul câte unul.

Când a ajuns pe vârful muntelui s-a pornit un vânt cumplit, gerul și viscolul au luat-o prin surprindere pe babă care era aproape dezbrăcată. Aceasta a înghețat și a murit de frig cu toate oile și miei alături, acolo, pe vârful muntelui.

De aceea, oamenii, în perioada 1-9 martie, numesc zilele acestea „Zilele Babei”, „Baba își scutură cojoacele”

Pe vârful munților Bucegi se găsesc câteva stânci, pietre numite „Babele”.

Pe muntele Ceahlău există o stâncă ce seamănă cu o femeie îngenuncheată. Aceasta are în jur pietre mai mari, mai mici, iar legenda spune că ar fi „Baba Dochia” și turma ei.

Și în munții Vrancei este un grup de pietre numite „Pietrele Babei Dochia”

Între 1 și 9 martie, credințele populare spun că zilele babelor au nume:

1 Martie – Ziua Sturzului

2 Martie – Ziua Mierlei

3 Martie – Ziua Cocostârcului

4 Martie – Ziua Ciocârliei

5 Martie – Ziua Rândunelelor

6 Martie – Ziua Omătului

7 Martie – Ziua Mieilor

8 Martie – Ziua Berzelor

Cele nouă zile simbolizează lupta între bine și rău, lupta între iarnă și primăvară.

Aceste zile sunt cu vreme schimbătoare, capricioase, friguroase, cu zăpadă, ori însorite.

Primele nouă zile ale lunii martie prevestesc întoarcerea în țară a păsărilor migratoare și nașterea mieilor.

Se spune că femeile își aleg o zi din cele nouă și cum este ziua aleasă (friguroasă, ploioasă, înnorată, însorită) așa va fi tot anul: posomorâtă, tristă sau veselă, bine-dispusă sau supărată.